A°. 1842. N°. 10.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT.

ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

MAANDAG, den 24. Januarij.

De persoon van MARTINUS SCHEPENS, die als dienstpligtig Schutter uit de stad Nijmegen, ingekomen, wordt mits deze opgeroepen zich onverwijld te vervoegen aan het Bureau van de Schutterij ten Stadhuize.

Utrecht den 21. Jan. 1842.

Ter ordonnantie van Heeren Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

W. G. v. DIJK, *L. S.*

ITALIE.

ROME 1. Jan. De groote promotie van 5 prelaten tot kardinalen zal den 24. dezer plaats hebben. Alsdan zullen een twintigtal nieuwe bisschoppen worden benoemd.

— Met genoegen bemerkt men, dat onze verstandhouding met Rusland op eenen vriendschappelijken voet is. Het bezoek, door den grootvorst troonsopvolger, op zijne reis door Europa, aan den paus gegeven, schijnt veel daartoe te hebben bijgedragen. De keizer van Rusland heeft thans aan den paus ten geschenke gezonden eene fraaije vaas van malachiet-agaat, te Petersburg vervaardigd in den vorm van de bekende vaas, in het Vaticaan van *Rosso antico* voorhanden; doch grooter, als zijnde $6\frac{1}{2}$ palm hoog. Het voetstuk is van jaspis en 1 palm hoog. Deze fraaije vaas zal ook in het Vaticaan geplaatst worden. De eerste secretaris van het russische gezantschap, de heer *Kriefzoff*, die dit geschenk den paus aanbood, heeft van Z. H. eene gouden doos met het beeldtenis van den paus in brillanten gezet, ter gedachtenis ontvangen.

DUITSCHLAND.

WEENEN 14. Januarij. Zij, die als secondanten tegenwoordig zijn geweest bij het duel tusschen prins *Lichnowsky*, en den ridder *Montenegro*, hebben, even als de beide strijders, Weenen moeten verlaten, ten einde zich aan de gestrenge straffen, tegen de tweegevechten in Oostenrijk, te ontrekken.

— De vele sneeuw heeft zelfs de aankomst der stoomwagens doen vertragen. Verscheidene posten zijn ten achteren.

— 5 pCt. $106\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; 4 pCt. $100\frac{1}{8}$; 3 pCt. $75\frac{1}{2}$; bank 1593.

BERLIJN 20. Jan. De koning is gisteren te Aken aangekomen, heeft den schouwburg bezocht en bij den regeringspresident nachtverblijf gehouden. Heden morgen is Z. M. verder gereisd.

— Uit Petersburg schrijft men van den 13. dezer, dat het Russische leger met dit jaar aanmerkelijk zal verminderd worden; verscheidene kommandantsplaatsen in de vestingen zijn ingetrokken.

ENGELAND.

LONDEN 18 Jan. De contre-admiraal *Cochrane* heeft order ontvangen, zich onmiddelijk naar China te begeven.

— Koning *Ferdinand*, gemaal van Dona *Maria*, koningin van Portugal, zal ook bij de doopsplegtigheid van den prins *van Wallis* tegenwoordig zijn. De Koning van Pruissen wordt den 22 dezer verwacht, en zal tien dagen in Engeland blijven. Z. M. zal Oxford en Manchester bezoeken. Den 27. zal de Koningin een prachtig feest ter eere van den Koning van Pruissen geven.

— De gezant van Venezuela te Londen heeft van zijn gouvernement order ontvangen, om te protesteren tegen de bezitneming van eene streek lands aan de Orenoque, bij kaap Barima, door de Engelschen, onder voorwendsel, om hunne grenzen te regelen. Deze streek behoort aan Venezuela en door dezelve te behouden is Engeland meester van den koophandel van de republiek Venezuele.

FRANKRIJK.

PARIJS 20. Jan. De beraadslagingen over het adres duren voort. De heer *Thiers* is aan het woord en dat woord duurt vrij lang. De heer *Dugabé* sprak over de vernedering, welke onze ambassadeur, de heer *de Salvandy*, in Madrid had ondervonden. De ambassadeur was in de zitting tegenwoordig, doch heeft het woord niet gevraagd. De minister *Guizot* heeft zijne staatkunde in het Oosten in een lange redevoering verdedigd, en daarin bewezen, dat Frankrijk niet anders in haar belang heeft kunnen handelen; en te kennen gegeven, dat het behoud van den pacha van Egypte alleen aan Frankrijk kan worden toegeschreven.

— De heer *Thiers*, dien men verweten had, dat hij door zijne oorlogzuchtige maatregelen, den bonnet op kosten had gejaagd, verdedigde zijn stelsel, en zeide, dat Frankrijk alleen door eene vijandelijke houding aan te nemen iets invloed had verkregen; want dat de mogendheden haar allen invloed trachten te ontnemen. Het vorige ministerie wilde liever oorlog dan vernedering; het tegenwoordige vrede en rust.

— De *Gazette* [illegible] eenige aanrandingen mede, welke bewijzen, dat men des avonds of des nachts niet wel veilig alleen door Parijs kan gaan. Een jongeling was door een roover aangepakt, terwijl twee anderen naderden; doch het houden van een pistool op de borst van den roover had hem gered.

BELGIE.

BRUSSEL 21. Jan. De koning van Pruissen is gisteren middag op het station van Mechelen aangekomen. Het konvooi bestond uit 6 rijtuigen. Onze dagbladen deelen geheele gesprekken mede, die de koning met den gouverneur van Antwerpen heeft gehouden. Die heer noodigde Z. M. uit, om ook Antwerpen te bezoeken, doch de koning bedankte er hem voor, zeggende, bij zijne terugkomst uit Londen, ten spoedigste over Ostende naar Berlijn te zullen reizen. Hieruit maakt men op, dat de koning even zoo min Brussel, als Parijs zal bezoeken.

— De kamer van beschuldigingen van het hof van appèl te Brussel heeft gisteren haar arrest genomen in de zaak van het komplot. Bij hetzelve worden naar het hof van assises verzonden, de generaal op disponibeliteit, graaf *van der Meeren*, de gewezen generaal *van der Smissen*, met deszelfs echtgenoot en zoon *Henri Joseph*, de intendant der gendarmerie *Parys*, de gepensioneerde militair *Creken*, de ex-kolonel der vrijwilligers *Parent*, de ex-korporaal bij het 1ste reg. jagers te voet en de ex-officier *van Laethem*, voortvlugtig. In al negen personen. Bij hetzelfde arrest zijn buiten verdere vervolging gesteld: *Rockzynski*, *van de Plas*, de jongste zoon van den ex-generaal *van der Smissen*, *Chaumont* en *van den Elsken*, in al vijf personen.

NEDERLAND.

'sGRAVENHAGE 20. Jan. Gisteren is de bevolking van het Diaconie-, oude vrouwen- en kinderhuis der nederduitsche hervormde gemeente alhier, wederom onthaald geworden op eenen maaltijd, bestaande uit graauwe erwten met vleesch en bier. Naar wij vernemen, is deze maaltijd verstrekt geworden *op verzoek en voor rekening van iemand, die verlangt onbekend te blijven*, en hebben regenten en regentessen van dat gesticht tot het houden van gemelden maaltijd, den dag van gisteren gekozen, omdat alsdan de vreugde van het feest niet weinig zou worden verhoogd, daar op dien dag verjaarde Neerlands dierbare koningin, wier hooge belangstelling in weldadige en armengestichten algemeen bekend en boven lof verheven is.

— Naar men verneemt, zullen er bij de aanstaande hervatting van de werkzaamheden der Kamers, van Regeringswege, onder anderen, aan dezelve worden aangeboden: 1o. een ontwerp van wet, tot herziening van de bestaande verordeningen nopens het stemregt; 2o. eene voordragt van wet, ten aanzien der conflicten; 3o. eene concept-wet, tot wijziging der bestaande wetgeving nopens het notariaat; en 4o. eene voordragt tot regeling van het batig saldo der Oost-Indische geldmiddelen, enz.

— Gisteren heeft de procureur-generaal, in de zitting van den Hoogen Raad, kamer van strafzaken, zijne conclusien genomen in de zaak van *M. J. Rienks*, ter zake van een artikel in het dagblad, *de Tolk der vrijheid*, en heeft tot verwerping van het beroep in cassatie geconcludeerd. De uitspraak is bepaald op Dingsdag 8. Feb.

AMSTERDAM 20. Jan. Bij een Koninklijk besluit van den 18. dezer is benoemd tot Burgermeester der Stad Amsterdam, om met den 1. Februarij aanstaande in functie te treden, de Heer *Pieter Huidekoper*. De burgerij der Hoofdstad van het Rijk mag zich dus verheugen, aan het hoofd van haar Bestuur eenen man te zien, wiens braafheid, liefdadigheid, ijver en kunde algemeen erkend en gewaardeerd worden.

— Gisteren stond voor de Crimineele Kamer van het Provinciaal Geregtshof van Noord-Holland een man teregt, die geen gewoon misdadiger was, en wiens droevig lot het medelijden van ieder weldenkend mensch moest opwekken. — *Hermanus Schoo*, oud 50 jaren, in de Beverwijk woonachtig, had reeds sedert eenige jaren zijne huisvrouw door den dood verloren, en moest derhalve alleen als weduwenaar voor zijn gezin zorgen. Zijne vrouws moeder echter, een mensch van in de zeventig jaren, was hem in het besturen zijner huishouding behulpzaam. De beschuldigde, die als aardwerker reeds vroeg bij zijn werk behoorde te zijn, bevond zich op den 29. September 1841, des morgens ongeveer ten zes ure, met zijne huisgenooten aan het ontbijt; naast zijne schoonmoeder gezeten was zijn zoon, *Jan Schoo*, ongeveer 14 jaren oud, juist over hem aan de andere zijde der tafel geplaatst. Tusschen deze drie personen werd een gesprek gevoerd over het naar de kerk gaan, hetwelk weldra tot hevige woordewisselingen aanleiding gaf. De zoon, *Jan Schoo*, tot de roomsch-catholijke kerk behoorende, wenschte dien dag naar de zegenaamde laat-kerk te gaan, waar ledematen werden aangenomen; de vader echter, *Hermanus Schoo*, begeerde dat zijn zoontje de vroegkerk zoude bezoeken, ten einde daardoor des te beter in de gelegenheid te zijn, na het eindigen van de morgendienst, een brandje voor het huishouden te gaan halen. Het kind, door zijne grootmoeder tegen zijnen vader

opgezet, zeide tot 3 malen toe. »*Ik wil het niet doen; ik ga naar de late Kerk*," waarop de beschuldigde, in drift ontstoken, een op de tafel liggend broodmes, bij het lemmer aanvatte, om met het heft van hetzelve zijn ongehoorzaam kind een' slag toe te brengen. Het mes echter ontglipte zijne hand, met dat ongelukkig gevolg, dat de punt van hetzelve de linkerzijde van het slechts dun gekleed zijnde kind trof, zoo dat hetzelve verwond zijnde, eensklaps verbleekte en van den stoel viel. De vader, daardoor uitermate verschrikt, nam zijn zoontje op, plaatste het op zijnen schoot en wendde al wat in zijn vermogen was aan, om het ongelukkig slagtoffer van zijne drift te helpen: kort daarop werd een heelmeester ontboden, welke in de ontvangene wonde geen dadelijk gevaar vermeende te zien, doch nog dienzelfden dag in den namiddag en des anderen daags des ochtends vroeg den toestand van den lijder aanmerkelijk verergerd bevindende, sulks aan zijne betrekkingen mededeelde. *Jan Schoo* overleed dan ook spoedig, namelijk 30. September om 1 ure. De wanhopende Vader had, weinige uren voor den dood zijns zoons, in eenen radeloozen toestand zijn huis verlaten, doch was, weldra opgespoord zijnde, in hechtenis genomen en beleed terstond volmondig het door hem gepleegde feit, zeggende, dat hij zich door drift had laten vervoeren.

Nadat vervolgens het lijk geregtelijk is geschouwd, hebben de deskundigen van hunne bevinding een belangrijk proces-verbaal opgemaakt, waarin zij onderanderen verklaren, dat de verwonding *per se* niet doodelijk was geweest, maar door bijkomende omstandigheden, zoo als b. v. het ongezonde en klierachtige gestel van den overledene, doodelijk kan zijn geworden.

De Advokaat-Generaal, Mr. *D. C. van der Kemp*, zeide, dat er niemand zoude gevonden worden, die niet een innig medelijden koesterde voor den ongelukkige, tegen wien hij, ambtshalve, in de treurige noodzakelijkheid was een streng, edoch met de wet strookend requisitoir te nemen. Na de ongelijkmatigheid te hebben aangewezen, welke in het Code Pénal bestond, wat de straffen aangaat, welke op manslag en verwonding zijn gesteld geworden, en te hebben betoogt, dat in deze zaak geene provocatie denkbaar was, requireerde Z. E. G. A. dat het den Hove zoude behagen den beschuldigde schuldig te verklaren en hem te condemneren tot de straf van het zwaaijen met het zwaard over het hoofd en een confinement in een tuchthuis gedurende den tijd van vijf jaren.

De pleitbezorger van den beklaagde, Mr. *J. Klerk Pzn.* schetste in zijne pleitrede de raadelooze droefheid, tranen en wanhoop van den ongelukkigen teregtgestelde, welke droefheid zoo groot was, dat hij daardoor de proces-verbalen van verhoor niet had kunnen teekenen: iets dat ten overvloede door de veelvuldige tranen van den ongelukkigen vader op de teregtzitting bevestigd werd. De pleiter toonde verder aan, dat *Schoo* noch het voornemen had opgevat, noch den wil gehad had om zijn' zoon te verwonden, veel minder om dezen van het leven te berooven; dat hier dus van moedwilligen manslag geene sprake kon zijn: maar dat men slechts aan onwilligen manslag kon denken en dat *Schoo* wegens dit feit alleen strafbaar konde zijn. — De pleiter eindigde zijne rede met zijn oog op het ongelukkig lot en het vroeger braaf gedrag, aan te dringen.

De beschuldigde is bij arrest van het Hof schuldig verklaard aan onwilligen manslag, veroorzaakt door onvoorzigtigheid, en dienvolgens veroordeeld tot zes maanden correctionele gevangenis, *f* 25 boete, alsmede in de kosten.

GRONINGEN 20. Dec. Zoo op het oogenblik vernemen wij, dat de diligence Concordia, komende van Utrecht en bestemd naar Groningen, den 18. dezer, in een heideveld achter Harderwijk, door vijf gewapende roovers is aangevallen, en dat de passagiers (van welke wij het getal nog niet kunnen opgeven) door angst en wanhoop aangevuurd, zich, zoo goed zij konden, hebben verdedigd; doch dat zij door de vermetele roovers zekerlijk overweldigd zouden zijn geworden, wanneer niet door de manmoedige onversaagdheid van den robusten conducteur ontzettende ongelukken waren voorgekomen, daar de bedoelde conducteur, door voorbeeldelooze tegenweer, al de vijf roovers op de vlugt heeft geslagen, na vooraf twee van dezelve belangrijke wonden te hebben toegebragt.

(*De Volks-Vriend.*)

MAASTRICHT 20. Jan. Gisteren is alhier de verjaardag van H. M. onze Koningin, met de gebruikelijke plegtigheden gevierd. Van de openbare gebouwen wapperden de nationale of de oranje vlagen en des middags werd door de bezetting groote parade gehouden.

Spare Godadie Moeder des Vaderlands nog lange en verheuge Hij alzoo het Nederlandsche volk door de verlenging des levens eener Verstin, door wier weldadigheid zoo dikwijls der ongelukkigen lot gelenigd wordt en die in het geven hare eere stelt. Wij zijn trotsch op eene Koningin, wier deugden helderder schitteren dan de glans des troons, en welker diadeem prijkt met de tranen, die zij van der armen oogen afwischte. Al zien wij dan met een weemoedig oog terug op Haar, wier plaats Zij thans heeft ingenomen, het geheele Nederlandsche volk geeft haar den lof, die plaatse waardig te zijn, en stelt in zijne liefde *Anna* van Rusland naast de Hooggeschatte *Wilhelmina*. Lang leve dan die edele Vorstin en werde haar naam met achting en eerbied genoemd tot bij het late nageslacht!

— Naar wij vernemen, is aan de heeren de *Rosne en Cail*, fabrijkanten van stoommachines te Parijs, concessie verleend tot het houden eener proefvaart met stoombooten tusschen Luik en Maastricht, tot de maand Julij dezes jaars, als wanneer die heeren, bij het wel slagen dier vaart, eene definitieve concessie zullen verzoeken tot het daarstellen eener geregelde stoombootdienst tusschen onze en de bovengenoemde stad.

UTRECHT den 22. Januarij.

Gisteren morgen, 8 ure, stond het water in de rivier de Lek voor Vreeswijk, 3 el 79 duim; in de laatste 24 uren gewassen 15 duim.

Er was geen voetpad over de rivier gelegd, om reden, dat er eergisteren 2 of 3 menschen zijn doorgevallen. De passage geschiedt op dit oogenblik nog met eene boot.

— Heden 3 el 72 duim; in de laatste 24 uren gewassen 7 duim.

Er is heden morgen een voetpad over de rivier gelegd, waarover de passage geschiedt.

— De berigten der rivieren de Rijn, IJssel en de Maas vermelden, dat het ijs allerwege nog vast zit, hier en daar is eenige beweging geweest en onder anderen is den 21, des nachts ten half twee ure te Grave het ijs losgegaan en doorgeschoven tot ruim een kwartier uurs beneden de stad. In de rivier de Waal is weinig drijfijs, hoewel hetzelve weder vermeerderd is. Het ijs is zeer zwak.

— Te Culenburg en Vianen zullen de volgende seinschoten gedaan worden: 2 bij het aanvangen van den ijsgang; 4 bij doorbraak langs den Nederrijn en Lek, boven den Diefdijk; 7 bij eene doorbraak langs de Lek benedenwaarts; en 9 bij eene doorbraak van de Waal of Merwede-zijde.

— Uit Gorinchem schrijft men van den 21 Jan: »De weder ingevallen vorst heeft op nieuw veel ijs in de rivier doen ontstaan en de hoop om van eene ijsbezetting vrij te blijven zeer verflaauwd. De gemeenschap naar zee is open door de Bakkerskil en het Steurgat; doch de west en hoogkilen zitten digt, gelijk ook het Noordendiep tot Dordrecht. De overtogt der rivier is nog niet afgebroken. Het water is een weinig vallende.

»Naar wij vernemen, zal de beroemde violist uit Brussel, de heer *G. Vieuxtemps*, vergezeld van de niet minder gunstig bekende Chanteuses Mlle *Schloss*, uit Berlijn, en Mw. *Koning Buijs*, uit Rotterdam, ingeval van genoegzame inteekening, ook hier ter stede een Vocaal en Instrumentaal Concert geven, hetwelk wij den beminnaars der Muzijk ruimschoots kunnen aanbevelen."

— Men verneemt, dat vrijdag ll. in den Haag de gezant van den groothertog van *Saksen Weimar*, op eene plegtige wijze de hand heeft gevraagd van H. K. H. de prinses *Sophia* voor Z. K. H. *Karel Alexander Augustus Jan*, erfgroothertog van *Saksen Weimar*. Deze jonge vorst is den 24. Junij 1818 geboren en is op dit oogenblik kolonel van het 1ste reg. pruissische kurassiers. Ter dier gelegenheid is vrijdag een groot diner ten hove geweest van 70 couverts. Het huwelijk zal den volgenden zomer voltrokken worden.

De erfgroothertog, de verloofde van prinses *Sophia*, is zoon van den regerenden groothertog en van de grootvorstin *Maria Paulowna*, zuster van H. M. onze koningin. De beide zusters van den erfgroothertog zijn gehuwd met prinsen van Pruissen.

UTRECHT 23. Januarij.

Heden is de fransche post weder niet aangekomen, zoodat ons de berigten uit Parijs van den 21 dezer ontbreken.

— Men verneemt met zekerheid, dat de zoo zeer beroemde VIEUXTEMPS, met de dames *Schloss* en *Koning-Buijs* zich niet den 26 of 27 dezer, maar den 5 Februarij op het Stads-Concert alhier zullen laten hooren, en dat het Programma van dat concert spoedig zal bekend worden gemaakt.

— Het volgende wordt ons uit den Haag geschreven: »Z. Exc. de Directeur Generaal van Oorlog heeft bepaald, dat de garnizoens veranderingen bij de regementen artillerie een aanvang zullen nemen op den 26. April aanstaande. De veranderingen bij het 3e regement Artillerie zijn de volgenden:

Staf des regements kommandant de Lt. Kolonel *Meyl*, te Vlissingen.

Hoofd-administratie » » »
Beijerman te Delft.

Detachements-kommandanten:
de maj. *Daniels van Wyckhuize*, te Vlissingen.
» *van Nieuwkuijk*, te Helder.
» *Benting tot Nyenhuis*, te Dordrecht.
» *den Beer Poortugael*, te Delft.
1e comp. kapt. *Brongers*, Dordrecht.
2e » » *von Dassel*, »
3e » » *Hooft Graafland*, Vlissingen.
4e » » *Usener*, »
10e » » *Bachr*, »
11e » » *van der Linden*, »
5e » » *König*, Delft.
6e » » *Gobius*, »
12e » » *Simmers Hoogerwaard*, »
13e » » *Verschoor van Nisse*, »
14e » Art. Transp. Trein, »
15e » » » » »
8e » kapt. *Huguenin*, Helder.
9e » » *Doorman*, »
7e » » *Brouerius van Nideck*, naar (Terneuze.

— Van den Helder schrijft ons eene vriendelijke hand van den 21. Jan.: »Gisteren zijn van hier naar zee gezeild Z. M. Oorlogskorvet Castor, Kapt. Lt. *Söhngen*, naar Suriname. Gemelde bodem was zondag ll. door tegenwind uit zee teruggekomen. Verders Z. M. transportschip Frederik Hendrik, Kapt. Lt. *Huys*, naar Vlissingen, en de koopvaardijfregatten de ... en de Lewe van Nijenstein, beide naar Batavia.

»De reede van Texel is thans vol drijfijs, zoodat het binnenloopen der koopvaarders nog al moeijelijk is. Deze omstandigheden zijn voor de zoogenaamde *Slampampers* (Sleeperlieden), die alhier in grooten getale zijn, zeer voordeelig."

— Men schrijft uit Rotterdam den 15. Jan.: Gisteren werd hier voor de Arr. Regtb. eene voor den handel belangrijke questie bepleit, namelijk of eene eenvoudige blanco signature achter op den rug van eenen wissel geplaatst, steeds voor een endossement in blanco moest worden gehouden, zoo zelfs, dat daartegen geen tegenbewijs mogt geleverd worden, of wel voor kwitantie, wanneer men daarvan door getuigen verhoor het bewijs aanbiedt. De zaak is te gewigtig voor den handel, om er niet bij voorloopig berigt melding van te maken, opdat de handelstand en een ieder wete, tot welke onaangename questien blanco signatures aanleiding kunnen geven, nu de wet de endossementen in blanco toelaat. Men moet weten, dat men in Rotterdam en ook in andere steden van ons land, de verkeerde gewoonte heeft, om ook wissels slechts door eene bloote signature af te teekenen, zonder er voldaan of iets dergelijks boven te stellen. De uitspraak van het vonnis is bepaald 3. Feb. 1842. (*Weekblad van het Regt.*)

— De Pekinger hofzeitung bevat de namen van vele Chinezen, die zich tegen de Engelschen onderscheiden hebben, onderanderen wordt de generaal *Tschang* genaamd, die met eigene hand 8 groote kanonnen heeft afgestoken, de zwarte en witte vagebonden (de Engelschen) heeft terug geslagen, hunne schepen heeft verbrand en een vreeselijk bloedbad onder hen heeft aangerigt — een bewijs, zegt een Engelsch dagblad, dat de ambtenaren in China de *zuiverste waarheid* aan het hof mededeelen.

Het Chinesche hof blijft zeer oorlogzuchtig, in weerwil van de verliezen, op meer dan eene

plaats geleden; in weerwil van den dood van den admiraal *Kuaw*, die zich beroemde van den God des oorlogs aftestammen, en van andere bevelhebbers, beveelt de Keizer bij voortduring de uitroeijing der Barbaren (de Engelschen.) Vraagt men de Chinezen, waarom zij zoo hardnekkig zijn, zoo is hun antwoord: »*Dat de Keizer geen vrede wil maken; maar den oorlog tot den laatsten man zal voeren.*" Daar er nu vele millioenen Chinezen voor handen zijn, kan de oorlog jaren duren, indien de Keizer van het Hemelsche rijk niet tot andere gedachten komt.

— De Belgische dagbladen van den 22. dezer melden, dat Z. M. de koning van Pruissen vrijdag om ½5 ure te Ostende is aangekomen en aan het *Hotel des Bains* is afgestapt. Een kwartieruurs daarna heeft *Leopold*, vergezeld van den generaal *Hane van Steenhuyze*, zich naar het hotel van den koning van Pruissen begeven, om Z. M. te verwelkomen. Na eene zamenkomst van een half uur, is *Leopold* naar zijn paleis terug gereden, alwaar intusschen een diner was gereed gemaakt. Om half zes ure verscheen Z. M. de koning van Pruissen met hoogdeszelfs gevolg aan tafel. De maaltijd heeft omstreeks tot 8 ure geduurd. De pruissische gezanten bij de Engelsche en Belgische gouvernementen waren ook op dezen maaltijd genoodigd. Het hotel van het consulaat van Pruissen was des avonds geillumineerd. Den 21sten 's avonds te 5 ure heeft Z. M. de koning van Pruissen zich naar Londen ingescheept.

BURGERLIJKE STAND.

Bij den BURGERLIJKEN STAND te Utrecht, zijn van den 16. Jan. tot den 23. Jan. 1842,

Ingeschreven: Gehuwden 1 paar; Geborenen 30; waaronder 3 onechte. Overledenen 26; *geen* doodgeborenen.

MENGELWERK.

Mijnheer de Redacteur!

Niets meer en niets minder had ik op het oog met het plaatsen van eenige wenken in uw blad van den 7. dezer, dan om het Publiek eenige voorzigtigheid aan te bevelen, in het gebruik maken van de Gasverlichting, doch heb ik ondervonden, dat de beste bedoelingen niet altijd ten gunstigste worden beoordeeld, althans is dit geval met den heer J. DROINET, Directeur der Gas-portatif à Utrecht, die blijkens zijne letteren in uw blad van 17, daaraanvolgende, van mijne wenken, de bedoeling wil hebben toegeschreven, als of men het publiek *tegen* het gebruik der Gas-verlichting wilde waarschuwen of voor innemen.

Ik ga het verwijt van diepe onkunde enz. met stilzwijgen voorbij, maar wil eenvoudig te kennen geven, dat het uit die regelen niet gebleken is, waarin die diepe onkunde bestaan zoude. De betrekking, waarin ik sedert 14 jaren geplaatst ben, heeft mij, mag ik vooronderstellen, ten minste zooveel ondervinding doen verkrijgen, dat ik aan mijne stadgenooten eenen wenk, eene raadgeving van voorzigtigheid durfde geven in het gebruik van gas, zonder daarom juist verpligt te zijn, die wenken te onderteekenen. Eene raadgeving heeft haar nut, wanneer zij slechts goed is al is ze naamloos, en er bestaan bijzondere redenen, waarom voorhands nog niet voldaan wordt aan de uitnoodiging van den heer DROINET, om bij een *geteekend* artikel te willen aanduiden, welk toch het bedoelde voorval in de Augustijner kerk kan geweest zijn. Wil de heer DROINET weten, welk voorval in genoemde kerk plaats had, ten allen tijde ben ik bereid hetzelve mondeling mede te deelen en verzwijge het alleen ten gunste van den heer DROINET, doch vooraf zij de heer DROINET geinformeerd, dat ik het uitgaan van het licht niet bedoeld heb.

En ik, de steller van dit en van het artikel in de courant van den 7. dezer maand, ben bij U, mijnheer de redacteur bekend, heb alzoo de goedheid mijn naam aan den heer DROINET mede te deelen. Wijders durf ik mij beroepen op het getuigenis van alle deskundigen, of er in de wenken ter waarschuwing van den 7. dezer iets gevonden wordt wat eenige partijdigheid of diepe onkunde zoude verraden? en aannemende de stelling van den DROINET, in zijne rondgezondene circulaire voorkomende, dat wanneer 96 voeten van zijn draagbaar gas vermengd zijn met 9600 voeten dampkringslucht (inhoud of ruimte van het lokaal hetwelk door 96 voeten gas verlicht wordt) voor geene ontvlamming vatbaar is, mag ik het getuigenis van alle deskundigen niet alleen, maar ook dat van den heer DROINET zelve inroepen, of wanneer die 96 voeten gas, of zelfs mindere hoeveelheid, tengevolge van lekkage tusschen een plafond of klein besloten terrein, waarvan ik vroeger sprak, en hetgeen niet tot de onmogelijkheden behoort, zich verzamelde, of dezelve dan voor geene ontvlamming vatbaar zoude kunnen zijn en de schromelijkste gevolgen soude kunnen na zich slepen? Zoo ik meen, is deze evenmin als de voorgaande, zonder eenige hatelijkheid ter neder gesteld; en de heer DROINET gelieve, indien hij lust gevoelen mogt, iets in het openbaar te schrijven, wel de redelijkheid in het oog te houden, ten einde niet te noodzaken, dat men scherpe aanmerkingen met dezelfde wapenen bestrijde.

N N.

— Volgens de *Arnh. Courant* van den 18. No. 13. hebben de Belgen, sedert hunne glorieuse revolutie in het staatkundige reuzen stappen gedaan, en zijn zij in het wetenschappelijke (*waar zij vroeger* in het achterste der achterhoede stonden) zoo verre vooruitgestoomd, dat Oud Nederland bij eenen wedstrijd ten dezen, gevaar zou loopen, om *onbekroond* uit den strijd te vertrekken. — Dit *moet* wel waarheid behelzen, vermits de Arnh. onderscheidingstact, ten gevolge van gedurige oefening, reeds zoo verfijnd is geworden, dat hij het beginsel in regten: *audi et alteram partem!* (Hoor ook de wederpartij) *niet meer* behoeft, om *ex cathedra* te beslissen, hetgeen voorkomt. — Men vindt het bewijs voor het laatste in No. 12. van 16. Jan. — Gaat de *Arnh. Courant* voort, om voortaan, wanneer het in hare kraam te pas komt, zwart wit te noemen, en somwijlen opzettelijk te liegen en te lasteren, men zou besluiten moeten om hare taktiek te volgen; of, ten einde het blad voortaan ongelezen te laten, behooren te besluiten, het niet meer te zullen ontvangen. — Het smart ons, dat wij het zeggen moeten, maar waarheid boven al: *onze Arnhemsche zuster is valsch en leugenachtig.* Ieder wachte zich dus voor schade.

Een *Groningsch Hoogleeraar* heeft onlangs in eenen openbaren wedstrijd van geleerden te *Brussel* den eerepalm weggedragen, dien onze Minister *Falck* hem overhandigde; en onze *Immerzeel* en *P. Moens* zijn in 1839 op het *Rubbensfeest* te *Antwerpen* voor lofrede en gedicht op *Rubbens*, dat geen *Belg* naar waarde leverde, bekroond. *De Arnh. Courant*, welke deze berigten mede plaatste, schijnt hieraan ongedachtig te zijn. (*Goesche Courant 20. Jan.*)

CIVIELE GIJZELING.

«Een liefdadig genootschap te Londen heeft al«daar, gedurende het afgeloopen jaar, 2000 werk«lieden, die om schulden gevangen zaten, in «vrijheid doen stellen en voor hen ƒ 5000 pd. st. «(ƒ 60,000) betaald." Dit berigt in de *Utrechtsche Courant* van den 17. dezer trok onze aandacht, niet zoo zeer, om het edel doel dezer inrigting, dan wel om de onbegrijpelijke hardvochtigheid der menschen, welke in staat waren, om voor dergelijke kleine schulden hunnen natuurgenooten een lot te bereiden, hetwelk geene schatten kunnen vergoeden, en deed in ons den wensch ontstaan, om, ware het mogelijk, eene stem, mogt het niet zijn die des roepende in de woestijn, te doen opgaan tegen eene handelwijze, welke in geene welgeordende christelijke maatschappij behoorde mogelijk te zijn.

Hoe menigmalen gebeurt het niet, dat een man, het zij door eenen zamenloop van omstandigheden, of door tegenspoed, dikwijls geheel buiten zijn toedoen in schulden geraakt; wie zal al de voorvallen van den rampspoed, zoo als ziekten, een talrijk huisgezin, eene verkwistende huisvrouw, een, zoo als men dat wel eens noemt, onverbiddelijk noodlot, waardoor elke poging, hoe juist berekend ook, mislukt, en wat niet almeer, op sommen, waardoor men, tegen zijnen wil, van dag tot dag achteruitgaat en in schulden geraakt, welke ten laatste gelijk een berg zich ophoogen en allen uitzigt van hoop in de toekomst verduisteren? Is hij nu bij dit alles een eerlijk man, klopt in zijnen boezem een hart voor God en de deugd, en bezit hij zoo veel gevoel voor eer en schande, dat hij er niet dan noode toe besluiten kan zijnen nood aan vreemden te kennen te geven, omdat de ervaring het gestaafd heeft, hoe zelden eene hulpvaardige hand den ongelukkige gereikt wordt, dan verdiept hij zich allengs zoo zeer in schulden, dat hij er niet meer uit te redden is. Om tijd te winnen, in de hoop van uitkomst, eene hoop die hoe onzeker ook, den rampspoedige altijd bezielt, al moet zijn verstand hem zeggen, dat hij op eenen zandgrond bouwt, teekent hij niet zelden promesses op korter of langer termijn, doch is het oogenblik van de betaling daar, dan ziet hij zich doorgaans buiten staat zijne handteekening te honoreren. Het gewone gevolg hiervan is alsdan geregtelijke vervolging, en voor dat de schuldenaar er dikwijls aan denkt, ziet hij zich reeds in gijzeling. Ware hiermede de schuld voldaan, wij zouden er nog van zwijgen, hoe moeijelijk dit ons zou vallen; maar dit is er verre van verwijderd. Uit zijnen stand gerukt, van alle hulpmiddelen ontbloot, en aan het rampzaligst lot prijsgegeven, leeft hij in de gevangenis van de gedwongene liefdadigheid eens hardvochtigen crediteurs, dagen, maanden, jaren, zoo lang als deze het kan volhouden, of hoop heeft dat de familie van den gekerkerde de schuld voldoet, welke inmiddels door de ongehoord opgeloopene geregtskosten en den voorgeschotenen onderstand ter voorziening in de behoeften van den gekerkerde, meermalen verdubbeld is, versmacht hij in den gijzelinig, ziet zijn huisgezin intusschen aan het gebrek ten prooi, zijne kinderen afgedaald tot het schuim der maatschappij, en hij zelve zich beladen met eenen last van schande, die ten laatste alle eergevoel moet dooven. En dit alles voor een handvol nietig slijk, vaak voor eene onbeduidende som van weinige honderde gulden, die welligt bij uitspattende gelegenheden met volle handen wordt weggeworpen, en dat in een land, dat op christelijke deugd en zedelijke wetten boogt, dat er roem op stelt elke inrigting tot liefdadigheid te ondersteunen, en zoo menige maatschappij kan aanwijzen, welke tot heil der menschheid bloeit! Wat toch zou een onbeschaafd mensch, een heiden, die geene kennis aan de leer van den liefderijksten, van den Goddelijken menschenvriend heeft, zeggen, wanneer hij het hoorde, dat dit in zulk een land werkelijk plaats heeft niet alleen, maar dat zelfs aldaar de wet den hardvochtigen crediteur er de hand toe leent en van de profijten, die het opbrengt, op eene woekerachtige wijze trekt? Ja, verwenschen, vervloeken zou hij zulk een land en eene dergelijke wetgeving; en deed hij dit, dan sprak hij de taal zijns gevoels, die ingeschapene taal van elk denkend wezen.

Zijn deze kleuren te hard, te scherp aangelegd? Neen, voorzeker! want in een land, alwaar strafwetten voor het bedrog, de opligting, de afzetterij bestaan, daar behoorde geene wet van gijzeling voor den ongelukkigen schuldenaar aanwezig te zijn; daar moest elke regel, elk woord in het wetboek, dat zoo iets duldde, met dubbele inktstrepen worden doorgehaald. Is het niet genoeg, wanneer den crediteur het volle beslag op al de goederen des debiteurs wordt verleend? Maar waarom zijn daaraan zoo vele formaliteiten verbonden, die eene declaratie van de schrikbarendste geregtskosten tot eenen ellen langen cedel maken? Is het reeds niet hemeltergend den rampspoedigen schuldenaar tot op het hemd uittekleeden, en hem daar en boven nog de inkerkering van zijnen persoon toetestaan? Heeft hij zich tot mildadige afzetterij vernederd, ontstond de schuld uit strafbare bedriegerij, wist hij slim genoeg door sluwe opligting zich het geld zijns naasten te eigenen? Ziet, de strafwet is daar en zijn loon zal hem niet ontgaan; maar wanneer tegenspoed, uit welk eene bron ook ontsproten, de grondoorzaak van het niet voldoen aan zijne verpligtingen is, dan was hoogstens het niet meer dan redelijk, ja, naauwlijks menschelijk, zich te vergenoegen met het beslag op zijne goederen, doch meer niet; want dit was reeds te veel; omdat, indien de Allerhoogste, op gelijke wijze met zijne schepselen handelde, elke dronks waters alsdan zoude verbeurd zijn. Waarom onderzocht men niet op eene behoorlijke wijze den staat des boedels van elken debiteur, alvorens hem te crediteren? Dit onderzoek kan nooit iemand worden kwalijk genomen, die zijn geld niet roekeloos aan anderen toevertrouwt. Doet men dit niet, en lijdt men dien ten gevolge schade, waarom hem een regt verleent op den persoon en de goederen des nalatigen? en dat regt met eene hardheid vervolgt, waartoe de wet wel is waar de hand biedt; doch waarop de gelijkenis van den *Zaligmaker* van de tienduizend talenten en de honderd penningen van toepassing is?

Heeft men in Londen eene inrigting tot invrijheidstelling dezer ongelukkigen tot stand gebragt, eere zij den genen, die er het denkbeeld toe opperden en hunne bijdragen daar toe leenden; maar meer eere zou het zijn voor het land, wanneer geene wetten den crediteur in staat stelden eene vrije beschikking over de personelijke vrijheid van den ongelukkigen naasten te hebben, en eere zou het voor Nederland zijn, wanneer dit het voorbeeld gaf, dat het zich niet schaamde in dezen het wetboek van Jezus tot grondslag te leggen en den crediteurs een regt te ontzeggen, hetwelk in tegenspraak is met de wet der natuur en die der liefde tot allen. Mogten er echter redenen bestaan, welke deze wensch, eenen vromen wensch deden blijven, dat dan in Nederland de vele menschlievende Genootschappen nog met een vermeerderd wierde, waardoor eene vereeniging tot stand kwame, in welke een genoegzaam fonds voorhanden ware, waaruit de rampspoedige dadelijk hulp kon verkrijgen, ten einde een lot te ontgaan, hetwelk zijne ellende zou voltooijen. Die hulp toch behoefde in geene gif en, maar slechts in voorschotten te bestaan, waarmede men den ongelukkigen, niet den bedrieger, en hiervan kan men zich immers vergewissen, zoude helpen. Van welk eenen zegen zou dit voor velen zijn, en den gevoelloozen, hardvochtigen crediteur afschrikken, om zich niet opentlijk ten toon te zien gesteld. Ja gewis, elke bijdrage tot zulk een fonds zou eene rijke rente opbrengen; want dezelve zou aan den rampspoed, aan het ongeluk zijn geleend, en daarop rust de zegen van Hem, die verklaard heeft, dat den barmhartigen barmhartigheid zal geschieden. N-

ADVERTENTIEN.

(182) *** Heden overleed, na eene langdurige sukkeling, tot mijn en mijner kinderen bittere droefheid, mijn dierbare Echtgenoot de Heer PETRUS COELEN, in den ouderdom van ruim 65 Jaren.
Rheinvliet bij Utrecht 17. Jan. 1842. H. WEUSMAN, Wed P. COELEN.
Eenige kennisgeving.

SOIREE MUSICALE.
(Vocaal en Instrumentaal,)

(183) *** Te geven door FERDINAND KUFFERATH, Pianist, Elève van *Felix Mendelsohn-Bartholdij*, op Woensdag den 2. Februarij 1842, in de Stads-Muzijkzaal, 's avonds te 7 ure.
Entrée à f 1,50.
Het Programma zal nader worden bekend gemaakt. De Kaartjes zijn te bekomen bij den Heer *Rahr*, Muzijkhandelaar in de *Schoutø Steeg*, en op den concert avond aan de Muzijk-zaal.

(184) *** Op bevel van den heer Regter-Commissaris, in het faillissement van CORNELIS ANTHONIJ VAN DEVENTER, gewezen runmolenaar en koopman in schors, onder de firma van C. A. VAN DEVENTER en COMP, te Hoogland bij Amersfoort, is de algemeene rangschikking der batig gebragte schuldeischers, die bij de verificatie hunner schuldvorderingen in dat faillissement opgave hebben gedaan van privilegie pand of hijpotheek, door den ondergeteekende ter griffie van de Arrondissements-Regtbank te Amersfoort nedergelegd, om aldaar gedurende veertien dagen te verblijven, ter inzage van een ieder.
Amersfoort 20. Jan. 1842. De Curator DE LOUTER.

(185) *** De Curators in het faillissement van JAN LA HAYE, verhuurder van Paarden en Rijtuigen, Koffijhuishouder en Koopman, gewoond hebbende te Utrecht, verwittigen de schuldeischers van denzelve, dat de rangschikking door den Heer Regter Commissaris opgemaakt, met de bewijzen is nedergelegd ter griffie van de arrondissements Regtbank te Utrecht, ingevolge artikel 864 van het wetboek van koophandel.
Utrecht, 22. Jan. 1842. De Curators voornoemd, A. S. VAN HENGELAAR. J. VAN TOORENENBERGEN.

(186) *** Bij akte, op den 18. Januarij 1842, ten overstaan van den Edel Achtbaren heer kantonregter te Utrecht, bijgestaan door den griffier, verleden, behoorlijk geregistreerd, is handligting verleend aan den heer JACOB VAN LIER Ez., zonder beroep, wonende te Utrecht, en zijn daarbij aan denzelven de regten van *MEERDERJARIGHEID* toegekend.

(187) *** Bij vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Utrecht, van den 19. Januarij 1842, behoorlijk geregistreerd, is MARRIJTJE POT, zonder beroep, wonende te Loenen, gesteld onder Curatele.
Voor extract conform,
A. S. VAN HENGELAAR,
Procureur.

(188) *** De *Kommissarissen* der Deelhebbers in het Bezit van de *GECEDEERDE OOST-VRIESSCHE DOMEINEN*, adverteren, dat op den 17den Januarij 1842 en vervolgens bij de *ASSOCIATIE-CASSA* te Amsterdam, zal worden gevaceerd ter BETALING van DERTIG GULDEN, voor de Zeven en Twintigste *Coupon* der *Aandeelen.*

(189) *** De gene, die iets te vorderen heeft van of verschuldigd is aan den boedel van GIJSBERTUS VERHEUL en diens Huisvrouw, beiden den 1sten dezer maand aan de Maliebaan overleden, worden verzocht daarvan opgaaf te doen vóór den 31. Januarij 1842, ten huize van *J. W. Weidner*, Oude Gracht bij de Smeebrug, Lett. A. No. 52.

(190) *** Op Dingsdag den 25. Januarij 1842 en, zoo noodig den volgenden dag, zal men aan de huizinge staande binnen Utrecht aan de westzijde van de Lange Nieuwstraat nabij de Smeesteeg Wijk A. no. 408-409, ten overstaan van den Notaris VAN SCHERMBEEK, in het openbaar om contant geld verkoopen: Eene netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in onderscheidene Mahoniehouten moderne Meubelen, Tombeau met behang, staande Horologie, Bedden, Dekens, Matrassen, Vloerkleeden, Gordijnen, Linnen, Manskleederen, Goud, Zilverwerk, Porcelein, Glas, Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzer, Hout en Mandenwerk; mitsgaders Verfwaren, Schilders Gereedschappen en Benoodigdheden, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt, en daags voor den verkoopdag van des voormiddags 10 tot des namiddags ten 3 ure aldaar kan bezigtigd worden.

(191) *** Men zal op Zaturdag den 29. Januarij 1842, des namiddags te vijf ure, in het Locaal der Verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, met inachtneming der formaliteiten, voorgeschreven bij art. 1255 Burgerlijk Wetboek, veilen;
Twee WONINGEN, onder een dak, met groeten TUIN en verder aanbehooren, staande en gelegen te Utrecht, op den hoek van de Nachtegaal- en Kerkstegen, tusschen de Tuinen van den heer *van Eijck*, en den Boomkweeker *van den Heuvel*, groot 19 roeden 10 ellen.
Breeder bij Billetten omschreven en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris *N. DE GRAAF*, te Utrecht.

(192) *** Maandag den 7. Februarij 1842, des voormiddags 10 ure, zal men op de Buitenplaats *Vecht en Dijk*, aan de rivier de Vecht en den Straatweg te Maarssen, ten overstaan van den Notaris F. H. VAN DEN HELM, verkoopen; Negen extra zware en gave IEPEN BOOMEN, bekwaam voor Werkhout, en eenige perceelen zwaar Esschen-, Elzen en Berken Hakhout.

VOORLOOPIG BERIGT.

(193) *** In de maand Februarij aanstaande, (den dag nader te bepalen) zal binnen Utrecht, in openbare veiling worden gebragt: eene van ouds gerenomeerde en florisante BROOD-, BESCHUIT-, KLEINGOED- en KOEKBAKKERIJ en HUIZINGE, met den WINKEL en GEREEDSCHAPPEN daarbij behoorende, staande en gelegen binnen de stad Utrecht, op eenen der beste en volkrijkste standen, bijzonder ook op kermis en marktdagen; te aanvaarden op den 1. Mei 1842, en met de voorwaarde, dat de kooper, des verkiezende, ééne maand voor de aanvaarding, zich met de affaire zal kunnen bekend maken.
Zijnde inmiddels *UIT DE HAND TE KOOP*, en te bevragen bij den Notaris BOERS, residerende te Utrecht.

BIJ TOEVAL TE HUUR.

(194) *** Om terstond te aanvaarden, in het midden der stad stad Utrecht, bij eene fatsoenlijke weduwe, in een toehuis, eene moderne, gemeubeleerde of ongemeubeleerde BENEDENKAMER, het uitzigt hebbende op eenen kleinen Tuin, waarbij men des verkiezende eene boven Slaapkamer kan voegen en zich over den geheelen of halven kost met elkander zal kunnen verstaan; men is ook genegen in die zelfde locales eene ziekelijke Dame te verzorgen en op te passen; reflecterende vervoegen zich met *franco* beslotene brieven onder Letr. A. bij de Boekh. KEMINK EN ZOON.

TE HUUR.

(195) *** Tegen 1 Mei 1842: Een HUIS met 6 Kamers, Keuken, Wel- en Regenwater, een Binnenplaats en Kelder, staande binnen de stad Utrecht. Te bevragen bij H. DE WIT, Timmerman op de Oude Gracht bij de Munt.

TE HUUR.

(196) *** 1°. Met primo Mei 1842, een BENEDENHUIS, bestaande uit 4 Kamers, eene Meidenkamer, Keuken en Kelder, met het gebruik van een Tuin, in het midden der stad. Te bevragen achter den Dom Lr. F. No. 93. 2o. een KLUISKELDER, aldaar gelegen en te bevragen.

TE HUUR.

(197) *** Met primo Mei eerstkomende, een modern BOVENHUIS, voorzien met Zes zoo groote als kleine Kamers, Keuken met Pomp enz. Meiden-Kamer, Zolder en Kelder, gelegen in het midden der Stad; nader te bevragen bij gebroeders *Versteegh*, Mrs. Timmerlieden, achter den Dom, te Utrecht.

(198) *** Men vraagt *TE HUUR*, tegen Mei 1842, in de onmiddelijke nabijheid der stad Utrecht, op den Bildschen Steenweg: Een HUIS met TUIN, geschikt tot zomer- en winterverblijf. Opgave van ligging en huurprijs Lr. B. aan het Bureau dezer Courant.

(199) *** *TE HUUR* te Utrecht, om met 1o. Mei aanstaande te aanvaarden: Een logeabel HEERENHUIS met onderscheidene groote en kleine vertrekken, keuken, kelder, zolder en tuin, gelegen op eenen fatsoenlijken en vrolijken stand, aan het drukst bezochte gedeelte der wandeling. Adres bij den uitgever dezes, onder Letter P.

(200) *** Door toeval *UIT DE HAND TE KOOP*: eene moderne NARRESLEDE, met Tuig, voorzien van bijzonder welklinkende Bellen; nader informatie bij den Boekhandelaar *H. M. VAN DORP.*

(201) *** De Drogist J. C. VOOGD vraagt een *LEERLING*, niet beneden de veertien jaren. Bij denzelven is uit de hand te koop: eene welgevulde SIMPLICIA KAST met CATALOGUS.

(202) *** Bij S. E. VAN NOOTEN, te Schoonhoven, zijn nog eenige Exempl. voorhanden en verkrijgbaar gesteld van den

Almanak voor Dienstboden

voor het Jaar 1842.
Prijs 40 Cents.

Inhoud van dezen derden Jaargang: Kalender. — De verdenking, door *C. E. van Koetsveld.* — Eer en Fatsoen, door *E. B. Swalue.* — De oude Neeltje. (Beschreven in een brief van haren Heer.) — De beste dienst. — De grens der gehoorzaamheid, door Mr. *J. van Koetsveld van Ankeren.* — Antje, door *T. van Spall.* — De Oude Minne; (met een plaatje,) — De waarde van den tijd, door *Françijntje de Boer.* — Tuinmans avondlied. — Schoon Aaltje, door *G.* — De oude Geertrui en hare kinderen, door *O. G. Heldring.* Het dienstbaar weesmeisje, door *P. Moens.* Jezus, door *C. E. van Koetsveld.* — Spreuken.

(203) *** Bij ROBERT NATAN is uitgegeven; GESCHIEDENIS
DER
Invoering en Vestiging
VAN HET
CHRISTENDOM IN NEDERLAND,
VAN
HERM. JOH. ROIJAARDS,
Hoogleeraar te Utrecht.

Eene, door de Tweede klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut van Letterkunde, Schoone Kunsten en Wetenschappen, bekroonde Prijsverhandeling. *De prijs is f* 3,00.
Utrecht 18. Januarij 1842.

(204) *** Heden is van de pers gekomen en verzonden:
REDEVOERING OVER *P. O. C. VORSSELMAN DE HEER*; uitgesproken in het Natuurkundig Gezelschap, 7 Januarij 1842, door *G. J. Mulder.* W. F. SCHULTZE.
Utrecht, 22. Januarij 1842.

(205) *** Door den Boekhandelaar H. M. VAN DORP is aan het bestuur der stad Utrecht ter vertaling in het Nederduitsch, aangeboden:
LUCILE, OU LA LECTURE DE LA BIBLE,
par A. MONOD.
Utrecht, 22. Jan. 1842.

BOTER te SNEEK, den 18. Jan. 1841: *f* 38,00.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHE MARKT, 22. Jan. 1842.

Witte Tarwe van *f* 8,50 tot *f* 9,50. *Roode Tarwe* van *f* 8,50 *f* 9,50. *Rogge* van *f* 5,00 tot *f* 5,60. *Garst* van *f* 4,80 à *f* 5,20. *Boekw.* van *f* 6,[illegible] tot *f* 7,40. *Haver* *f* 2,60 tot *f* 3,75. *Witte Boonen* van *f* 10,00 tot *f* 14,00. *Witte Erwten* van *f* 9,[illegible] tot *f* 11,00. *Groene idem* *f* 9,00 à *f* 12,00. *Graauwe Erwten* *f* 10,00 à *f* 13,00. *Linzen* *f* 00,00 à 00,00. *Koolzaad* van *f* 00,00 tot *f* 00,00 *Raapzaad* *f* 00,0[illegible] à *f* 00,00. *Lijnzaad* *f* 00,00 tot *f* 00,00. *Boter* *f* 0,[illegible] tot *f* 0,95 het pond. *Kaas* *f* 30,00 tot *f* 46,00. de 100 p. *Aardappelen* van *f* 0,00 tot *f* 0,00 de mudde. *Rundvl.* *f* 0,45 tot *f* 0,55. *Kalfsvl.* van *f* 0,[illegible] tot *f* 0,70. *Schapen of Lamsvleesch* van *f* 0,[illegible] tot *f* 0,40 *Varkensvleesch* van *f* 0,40 tot *f* 0,5[illegible]

De prijzen der Fondsen waren den 22. Jan.
Werk. schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $51\frac{1}{2}$ à 52. Dito 5 pCt. $100\frac{7}{4}$ à $100\frac{1}{16}$. Kansbilj. $25\frac{1}{2}$ à 26. Amort.-Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt. 92 à $92\frac{1}{4}$. Dito $3\frac{1}{2}$ pCt. 76 à $76\frac{1}{2}$. Handel-Maatsch. $4\frac{1}{2}$ pCt. $157\frac{1}{2}$ à $158\frac{1}{2}$. O. I. Leen. 5 pCt. $97\frac{3}{4}$ à $98\frac{1}{4}$. Haarl. Sp. $79\frac{3}{4}$ à $80\frac{1}{4}$.
Spanje 5 pCt. Ardoin $22\frac{1}{4}$ à $22\frac{1}{2}$. Coupon $20\frac{7}{8}$ à [illegible]
Rus. Obl. bij *H. et Co.* 5 pCt. $105\frac{3}{4}$ à 10[illegible] Dito $18\frac{2}{2}\frac{8}{9}$. 5 pCt. $105\frac{1}{4}$ à $105\frac{5}{8}$. Cert. bij dito [illegible] 5 pCt. $98\frac{1}{2}$ à 99. Dito bij *Hope* 4 pCt. $88\frac{1}{2}$ à [illegible]
Brazilie 5 pCt. 65 à $65\frac{1}{2}$.

UTRECHT, bij *L. E. BOSCH & Co.*